

РЕШЕНИЕ

№ 2982

гр. София, 16.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 09.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **13839** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по повод жалба на А. Б. Б. срещу решение № ЗИ-01-63/06.12.2019 г. на директор на Агенция за държавна финансова инспекция, по повод заявление на оспорващата, подадено по електронен път на 31.10.2019 г., на основание ЗДОИ за получаване на копие от доклад № ДИД2СФ4/18.07.2019 г. за извършена финансова инспекция на „Е. /Е. системен оператор/ Е.. С оспорваното решение не се предоставя достъп на жалбоподателя до искания доклад. Административният орган сочи, като основание, че към момента на постановяване на решението, че касателно този доклад, материалите са предадени по компетентност на прокуратурата. Соци, становище на СГП № 21160/15.11.2019 г., в което изрично се сочи, че процесния доклад е предмет на проверка, извършвана от прокуратурата и материалите и самия доклад не следва да се разгласяват. Прокурор от СГП не дава съгласие за това, като сочи ограничението наложено по реда на чл. 198, ал. 1 от НПК. Жалбоподателят възразява становището на административния орган с доводи за незаконосъобразността му. Според нея, не е сочено, а и не се доказва изобщо да е било провеждано разследване. Възразява неотнормимост на този отговор, тъй като не е имало образувано производство пред СГП, защото от страна на последната не се представят доказателства да е образувано предварително производство с надлежен прокурорски акт. От отговора на административния орган не е установено да е било образувано предварително/досъдебно производство, тъй като СГП не уведомява директора на АДФИ за това. При тези

данни няма приложение разпоредбата на чл. 198, ал. 1 от НПК, а задължения по ЗДОИ орган незаконосъобразно се позовал на разменената кореспонденция със СГП. Оспорва да е приложим специалния ред, а производството пред АДФИ е следвало да е по общия ред за предоставяне на обществена информация по ЗДОИ. Незаконосъобразността на оспорваното решение следвала и от това, че задължените по ЗДОИ субекти не могат да създават ограничения по осъществяване права по ЗДОИ. Твърди наличието на надделяващ обществен интерес. Доклад № ДИД2СФ4/18.07.2019 г. е и за извършвани разходи на обществени средства от Е. Е., като дружество извършващо дейност от значение за националната сигурност. Данните за извършвани нарушения на правилата на ЗОП /отм./, във връзка с крайните изводи на административния орган за липса на реални щети, но извършени административни нарушения е повод за искането на жалбоподателя за повишаване прозрачността по приложението на чл. 19 от ЗДФИ от административния орган. Подробни съображения в тази насока са развити в приложено по делото становище.

Искането е за отмяна на оспорваното решение и връщане на преписката на АДФИ с указания за предоставяне на доклад № ДИД2СФ4/18.07.2019 г., както и за присъждане на разноски.

Ответник – директор на АДФИ, като орган по чл. 3 от ЗДОИ, чрез процесуален представител оспорва жалбата. Твърди, че към дата на постановяване на оспорваното решение, ответникът се е съобразил с отговор по искането до ВКП от 06.11.2019 г. Именно това е била причината да се постанови административен акт, обвързан от отговора на СГП. Искането е за отхвърляне на жалбата и присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Съдът, като обсъди доводите на страните във връзка с доказателствата по делото, прие следното.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в законния срок от лице, участник в административното производство и с доказан правен интерес от оспорването на административен акт, издаден от ответника, с който са нарушени законни интереси на жалбоподателя.

Решението е издадено от компетентен орган. Обществените отношения свързани с достъпа до обществена информация са уредени от ЗДОИ. Законът не посочва конкретен държавен орган натоварен с функции по предоставяне на достъп до обществена информация. В чл. 28, ал. 2 ЗДОИ е предвидено, че органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. Съгласно чл. 9, ал. 1 от Закона за държавната финансова агенция /ЗДФИ/ Агенцията се представлява и ръководи от директор. Следователно той е компетентния орган, който следва да се произнесе по подаденото заявление.

Фактическите обстоятелства са безспорни, по което не се спори. Жалбоподателят е подал заявление по електронен път до АДФИ за предоставяне на копие от доклад № ДИД2СФ4/18.07.2019 г. Заявен е начин, по който да се предостави исканата информация. Заявлението е подадено на 31 октомври 2019 г. Не е спорно, че във връзка с констатации по този доклад АДФИ е изпратила материалите на прокуратурата, в съответствие с изискването на чл. 19 от ЗДФИ на органите на прокуратурата. В съответствие с искането на заявителя, задължения орган е поискал отговор от прокуратурата, изразяващ се в становище на последната по предоставяне

на исканата информация с писмо от 06.11.2019 г. На 15.11.2019 г. прокурор от СГП дава становище, адресирано до ответника, че не следва да се разгласява търсената информация, тъй като в СГП е образувана пр. пр. № 21160/2019 г. Въпрос на интерпретация е „пр. пр.“ – дали е предварителна проверка или прокурорска преписка. Безспорно е, че прокурор от СГП не дава разрешение, каквото е изискването на изключението по чл. 198, ал. 1 от НПК. В този смисъл се отговаря и на опракването на жалбоподателя, че нямало данни да има разследване от СГП, за да се обоснове оспорваното решение с разпоредбата на чл. 198, ал. 1 от НПК. За съда се налага извод, че процесния доклад е бил приобщен към 21.11.2019 г. към процесуални документи по разследване (прокурорски преписки), което задължава органа по чл. 3 от ЗДОИ да изпълни процедурата по искане на разрешение по реда на чл. 198, ал. 1 от НПК, каквото не е получил. В хода на процеса по искане на оспорващата е приет отговор до нея от прокурор от СГП по пр.пр. 21160/2019 г., от което се установи, че в периода 04.11.2019 г. – 25.11.2019 г. е извършвана проверка от СГП и образувана прокурорска преписка. Времето проверката съвпада с времето, през което ответникът е задължен да предостави/откаже исканата обществена информация. Прокурорският акт – постановление за отказ да се образува наказателно производство е от 25.11.2019 г., четири дни след постановяване на оспорваното решение на ответника. Изводът е, че към 21.11.2019 г. ответникът е бил препятстван от действия на прокуратурата да предостави исканата информация, на законово основание, което е бил длъжен да изпълни.

Актовете на прокуратурата при осъществяване функциите ѝ на орган на съдебна власт попадат в обхвата на разпоредбата на чл. 198, ал. 1 от НПК. В обхвата на ЗДОИ се включвала информацията, създавана или съхранявана от държавни органи и органи на местно самоуправление, без да се прави разграничение между различните власти. Смисълът на ЗДОИ е осигуряване на повече информация при условията на прозрачност и отчетност при упражняване на различните форми на власт, като прокуратурата не следва да е извън тези органи, дори да не е държавен орган на местно самоуправление. Искането по ЗДОИ е извън обсега на висящи прокурорски преписки или ДП, по които прокуратурата осъществява ръководство, напротив на вниманието на обществото може да се представя частично информация, или изобщо да не се предоставя във връзка с поставените в заявлението въпроси.

Съгласно чл. 41 от Конституцията на Република България всеки има право да търси, получава и разпространява информация. Гражданите имат право на информация от държавен орган или учреждение по въпроси, които представляват за тях законен интерес, ако информацията не е държавна или друга защитена от закона тайна или не засяга чужди права. Според дефиницията, съдържаща се в чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. В настоящия казус, информацията, която се иска е свързана с обществения живот в Република България, както и от търсената информация е възможно да се направят изводи относно работата на институцията, по отношение на дейността на която АДФИ е извършила проверка, като резултатите от тази проверка са предоставени по компетентност на органите на прокуратурата за преценка наличие или не на престъпно деяние.

Прокурорските проверки се извършват по правила на НПК, което налага

приложимостта на чл. 198, ал. 1 от НПК.

В случая, съдът намира, че е налице отрицателната предпоставка за правото на достъп по чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ, от която е изведено основаниято за отказа. С разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ е изключено приложението на този закон за информация, за която в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване. Чл. 198, ал. 1 от НПК урежда дължимостта от разрешение на прокурора при разгласяване на материалите по разследването. Съдържащото се в разпоредбата ограничение не предполага единствено образувано досъдебно производство и достъп до материали, удостоверяващи факти за конкретното разследване. Дължимите проверки, по които се образуват прокурорски преписки са част от разследване, водено от органите на прокуратурата и законът задължава съответния прокурор да разреши или откаже разгласяването на данни, обективирани в материали, по които се провежда проверката, по своя преценка. Целта на правилото е да обезпечи контролиран достъп до информацията относно проверката, която може да се окаже и част от наказателно производство и съответно да се осуети възможността от компрометиране на дейността по разследването и вземането на мерки за разкриване на обективната истина. Съгласно чл. 198, ал. 1 от НПК материалите по разследването, включващо дейности по пр.пр. /прокурорски преписки/ не могат да се разгласяват без разрешение на прокурора. Следователно, нормативно е препятствана възможността всеки български гражданин да получи свободен достъп по реда на ЗДОИ до документи/актове, въз основа на които се извършва проверка по прокурорска преписка. както и да се снабди с копие от конкретни документи по тях, без регламентираното в чл. 198, ал. 1 от НПК разрешение за това, като е без значение етапа, на който се намира производството по досъдебното производство – дали е приключило или не.

Редът за предоставяне на информацията, съдържаща се в разглеждани от прокуратурата преписки, във връзка с функцията ѝ на орган на съдебната власт, следва да се прилагат нормите на НПК, като специални по отношение на тези в ЗДОИ. Това ограничение на общия ред по ЗДОИ е спазено от ответника, което е основание съдът да приеме, че оспорваното му решение е законосъобразно.

Видно от представеното от жалбоподателя писмо от СГП, че пр.пр. е приключила с постановление за отказ да се образува досъдебно производство от 25.11.2019 г. е налице правната възможност за заявителя/жалбоподателя да поиска достъп до процесния доклад, основавайки искането си именно на това становище на СГП.

Доводите в жалбата, свързани с надделяващ обществен интерес, са неоснователни. Наличието на такъв интерес следва да се преценява когато исканата информация следва да бъде предоставена по реда на ЗДОИ. Последното е било невъзможно до 25.11.2019 г., за което има и безспорни доказателства.

Жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли. Съдът следва да уважи и искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

По тези съображения, съдът

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалба на А. Б. Б. против решение № ЗИ-01-63/06.12.2019 г. на директор на Агенция за държавна финансова инспекция.

ОСЪЖДА А. Б. Б. да заплати на Агенция за държавна финансова инспекция сумата 100 /сто/ лева разности за юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия